

ACC. N:R M. 15278: 1-9.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Jugeman Lennson, Lund.*
Härad: *V. Göringe* Berättare: *Aug. Lennson, N. Landby*
Socken: *N. Landby* Berättarens yrke: *f.d. smedmästare*
Uppteckningsår: *1960* Född år *1884* i *Oppmannav*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Smeden. s. 1-9.

LuF III

och när jag föddes i Sjömanne
 och när jag föddes i Sjömanne
 far var skomakare. Jag hade en farbror,
 som var med här i N. Sandby och
 han hade en bäjare jag som lätting
 1898. Vi kom överens om att jag skulle
 ha 20 kronor första, 40 andra och 50
 tredje året. Jag fick bo i en liten
 kammar där det inte fanns någon
 eldstad. På vintern var det lite kallt
 där inne som ut. Jag minns att det
 ofta var sin frost på huden där jag
 andas. Det var klart att hade man
 bara kommit till i vinter var det
 länge varit varmt. Vard var det när man
 skulle sitta upp på marken.
 Tredje året fick jag första de bälgen
 och hjälpa till att släpa

På den här middagen vi
 höll och brodd i medjan. Det fanns
 inte alls högt. Vi gjorde även bawar,
 änder och blisar. Plojar höjde bänderne
 däremot från Norrahamnan och
 Överum. Dessutom reparerade vi jord-
 bruksredskap. Så för tiden fanns det
 goda en härlig alltså. Vi hade hinder
 från härlig härlig. Bänderna
 kom med sina härlig utan att
 beställa tid i förväg. Var det många
 vid medjan för de vänta på sin
 tur. Parhelt många var det som
 väntade när sin just hade kommit
 och alla ville ha sina härlig skap-
 skodda. Bänderna fick hålla upp ögat
 vid skeningen.

Det fanns en vagnmakare

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a stamp or reference number.

här i rodnen. Han gjorde hävvel till
vapen och vi gjorde berlagen. Vi
gjorde allt samtidigt själva på den tiden
1.0. m. attar och fjäder

När tärning tiden
var slut flyttade jag från N. Sandby
till Polverberg där jag arbetade på
savel. Vi skaffade i huvudsak
maskiner och ängar och på båtar
han gick där och såg båtar dagligen
och till slut betod jag mig för att
gå till sjön. Jag reklade med en båt
den lilla fönstret och var på
8000 kron. Jag var bl. a. i Svante havet
den 1902 07 på var jag till sjöss.

Efter den till sjöss
återvände jag till N. Sandby och hjälpte
medjan av min farfar. 1200 kron

fick jag betala för medic, verktyg och
böringskur. Min bror Otto var och
arbetade i medjan. Den utom hade jag
alltid en lärning. Man måste ju ha
mjölk som det bäst. Det var det
i en landsmedja varliga arbetarna
som förklarar.

1919 bildade vi en energi-
förening här och vi fick kraft och
mer än 2000 kv. rammor är
jag skaffade då en fläkt, en bockmaskin
en dragningshyvel och en fjäderkann man
jag hade bara en snickare och kraften
för den överfödes till de olika
maskinerna med en axelledning i
stål.

En gång var det när
att jag överlät medjan på min bror

Jag vill ut ge igen. Har man
en gång varit ut vill man gärna
väg igen. Så blev det emellertid i
t. 1907 blev jag invald

men har hörs detta haft kändjan
igång till i år.

Jag har reparerat en
hel del slitermaskiner och bindare
de försträmda hem i början av
1900-talet och de mer än ett 10-tal är
eller under skördtid kunde det ofta
hända att man fick ut ge fätk
och utföra reparationer. Tröskor och
och kokorvilar har jag också
sytt med men inte med haklor
de har ju kommit först ge mer
är. Maskin delar tog jag från Hamblede.
Jag har gjort många

Lilla svenska uppsatser och berättelser för barn

tingar och flaklaser i min dag. På
 både dessa hade jag gånget och hade
 sålde herrskapet den sjätte 1907 fick
 en av mina vapnar pris i Malmö
 på en utställning. Med detta höll
 jag på bara i hälsa är. Konsumtionen
 från mine verksamheter blev för stor
 jag gjorde ju vapnarna för ansers-
 fullt.

jag har inte haft någon
 vandrande yrsklärare i min smedja
 de fick anbringning och ville ha arbete.
 Då de arbetat ett tag och tjänat lite
 pengar började de säga. Det fanns
 både duktiga och dåliga smeder bland
 dem. De kom ofta med nya idéer
 efter en de på mina vandringar
 såg och kanske lärde också en hel del.

De äldre medlemarna var yherstolta och
ville gärna inte ha vandrande gäster,
som de ansåg inte utföra ett fullgott
arbete. Det väckte sig att dessa gäster
ofta färdt loss och koppen med sig.
Kade man inte arbeta åt dem, när
de kom, så skulle de ha en slakt.
Det var mest svenskar men några
danska fischer också. De slutade
komma i början av 1900-talet.
Det var ofta svårt att
få pengar av bönderna. Jag minns
en gång en bonde som sade: "Pengar
får du inte finän jag får betalt
för mine grisar." Då bad inte grissarna
en födde. Jag fick oftast ut
helt bönderna med råhningen. De
preluder det fiskt.

Innan medarbetar-
 föreningarna bildades var här hemmen
 hårdt svullna med dem. De ville nu
 försöka för att väva så många
 hunder som möjligt. Därmed gick
 därför ofta till flera under och pågick
 efter försök. 1906 bildades Kristianstads-
 föreningen. Jag gick med först 1918.
 Vi förstörde för en hel försök. Vi
 utförde arbeten. Vi gick hjälpt av
 järnhandlarna som vägrade sälja
 råvaror till dem som behövdes.
 Jag högt för järn, stål och kol har
 starkt med järn. Ståls i Sverige
 jag har haft ett litet
 järnverk vid sidan av mitt arbete.
 Men mest har jag haft ett 10-tal

her. När det har varit som brädat
med jordbruk har arbetarna i sundjan
fält ut och hjälpe till

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

9.